

М.І.Соловей, Ю.В.Головач та ін.]. – Вінниця: Нова книга, 2001. – 246 с. 11. Сидоренко Е.В. Методы математической обработки в психологии / Елена Сидоренко. – СПб.: Речь, 2006. – 250 с. 12. Штуль-

ман Э.А. Теоретические основы организации научно-экспериментального методического исследования / Э.А. Штульман // Иностран. яз. в школе. – 1980. – №1. – С. 42-47.

© Т.Д. Пасічник, 2010

УДК 378.141:811.112.2

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО НАВЧАННЯ ТВОРЧОГО МОНОЛОГУ-РОЗПОВІДІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ ЗАСОБАМИ ТЕАТРАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ

М.В. Паустовська (Київ)

У статті представлено методичні рекомендації щодо навчання ТМР майбутніх учителів НМ засобами ТП. Особливу увагу приділено меті, змісту і етапам такого навчання, видам, типам і характеристикам застосованих на кожному етапі вправ, ролі різних видів контролю і самостійної роботи студентів, а також запропоновано можливу схему погодинної організації навчального процесу за цією методикою.

Ключові слова: творчий монолог, театральна педагогіка, майбутні вчителі.

М.В. Паустовская. Методические рекомендации для обучения творческому монологу-рассказу будущих учителей немецкого языка средствами театральной педагогики. В статье представлено методические рекомендации для обучения творческому монологу-рассказу с использованием приемов театральной педагогики. Особое внимание уделено цели, содержанию и этапам такого обучения, видам, типам и характеристикам используемых на каждом этапе упражнений, роли разных видов контроля и самостоятельной работы студентов, а также предложено возможную схему почасовой организации учебного процесса по этой методике.

Ключевые слова: творческий монолог, театральная педагогика, будущие учителя.

M.V. Paustovska. Methodological recommendations for teaching future German language teachers a creative narrative monologue using drama techniques. Methodological recommendations for teaching future German language teachers a creative narrative monologue using drama techniques are presented. The goal, content and stages of creative narrative monologue teaching are specifically addressed; various error control techniques as well as individual work of students are discussed; tentative training time schedule is suggested.

Keywords: creative monologue, drama techniques, future teachers.

Побудова у нашій країні відкритого суспільства передбачає вдосконалення системи освіти і підвищення вимог до професійної кваліфікації вчителя. У контексті формування належного рівня іншомовної комунікативної компетенції і загального педагогічного потенціалу особливе місце посідає навчання творчого монологічного висловлювання, зокрема творчого монологу-розповіді (ТМР), як одного з найважливіших інструментів арсеналу майбутніх учителів німецької мови (НМ). Таке навчання потребує використання нових технологій, зокрема засобів театральної педагогіки (ТП), які дозволяють підвищити ефективність навчання і активізу-

вати розвиток професійно значущих здібностей у студентів.

Взагалі, у країнах колишнього Радянського Союзу кількість методичних досліджень, присвячених навчання усного творчого монологічного мовлення, є вельми обмеженою і включає роботи Н.В. Гераскевич (2002), Н.К. Алтухової (2003), В.І. Невської (1974) та деяких інших авторів. Ще менше досліджень, присвячених використанню ТП – їх більше в інших країнах світу. Німецький методист Манфред Шеве (Manfred Schewe) присвятив багато своїх робіт як теорії, так і практиці використання ТП у навчанні ІМ. Така методика на-

зивається “метод драми” або “Dramapädagogik” [6]. Сьогодні в навчальних закладах країн колишнього Радянського Союзу в контексті навчання нетеатральних дисциплін елементи ТП здебільшого використовують у професійному навчанні майбутніх учителів – тобто на заняттях з педагогіки, методики тощо [1; 2; 3; 4]. У сфері навчання ІМ деякі прийоми ТП (наприклад, рольова гра, пантоміма, інсценування творів тощо) також вже стали невід’ємною частиною навчального процесу. Разом з тим, широкий діапазон засобів ТП поки що залишається поза увагою викладачів ІМ і його використання не носить системного характеру.

Таким чином, актуальність нашого дослідження обумовлена сучасними вимогами до професійної кваліфікації вчителів ІМ, включаючи їхню здатність до творчого мовлення, необхідністю впровадження новітніх технологій навчання, а також відсутністю методики навчання ТМР майбутніх учителів ІМ засобами ТП.

Спираючись на висновки вітчизняних та іноземних науковців, а також власного дослідження, ми запропонували методику навчання ТМР майбутніх учителів ІМ засобами ТП. Таким чином, мета цієї статті – представити особливості впровадження такої методики навчання шляхом використання розроблених нами відповідних методичних рекомендацій.

Об’єктом нашого дослідження був процес навчання ТМР майбутніх учителів ІМ засобами ТП, а предметом – розроблена нами новітня методика навчання ТМР майбутніх учителів ІМ засобами ТП у контексті розвитку їхньої професійно спрямованої комунікативної компетенції. Матеріали дослідження, використані у процесі створення методики навчання, включали розроблені нами вправи, відібрані тексти (у друкованій, аудіо-, відео- та іншій формі), а також наочні матеріали (графічні, аудіо- та відеоматеріали).

Впровадження запропонованої нами методики навчання ТМР майбутніх учителів ІМ засобами ТП починається з усвідомлення мети такого навчання, яка полягає у формуванні у студентів навичок і вмінь створювати в процесі іншомовного спілкування такий творчий монолог-розповідь, який

впливає на певну аудиторію, характеризується наявністю виразної власної точки зору, оригінальним змістом і формою, високою експресивністю мовлення та використанням інших засобів самовираження і є результатом реалізації розвинутих творчих здібностей та інших аспектів педагогічної майстерності.

У контексті такої мети ми пропонуємо відповідний зміст навчання ТМР майбутніх учителів ІМ засобами ТП, який було покладено в основу розробки навчальних матеріалів і який складається з трьох головних компонентів – предметно-змістовного, комунікативного, лінгвістичного – і включає певні елементи змісту навчання.

На початку необхідно вибрати тему, а також підтеми, проблеми і проблемні завдання, що є головними елементами змісту спілкування, тобто першого, предметно-змістовного компонента навчання. Ці теми, підтеми, проблеми і проблемні завдання повинні презентуватися у текстах і у різноманітних наочних матеріалах. Далі необхідно визначитися з комунікативним компонентом змісту навчання, тобто зі сферами спілкування, із ситуаціями спілкування, а також з мовленнєвими діями. Мовленнєві дії у свою чергу також віддзеркалюються і у складі лінгвістичного компонента, що містить конкретний мовний і мовленнєвий матеріал.

При цьому необхідно пам’ятати про важливість соціокультурного контексту, який живить усі три головні компоненти змісту навчання. Крім того, зміст навчання стане життєздатним і заохочуватиме студентів до активного вивчення ІМ саме тоді, коли його компоненти будуть взаємодіяти між собою постійним і логічним чином. Наприклад, кожна ситуація спілкування (комунікативний компонент) розгортається навколо певних тем (предметно-змістовний компонент), вимагає використання певних мовних і мовленнєвих засобів (лінгвістичний компонент) і реалізується у певному соціокультурному контексті.

Однією з головних цілей навчання ТМР засобами ТП є розвиток творчих та інших важливих професійних здібностей у майбутніх учителів (зокрема уваги, спостережливості, уяви, фантазії, артистизму, адекватної рухової активності тощо), що

вимагає необхідності реалізації творчого аспекту в усіх компонентах змісту навчання. Виконанню такої вимоги ефективно сприяють засоби ТП, які спрямовані на розвиток саме таких здібностей. При цьому варто пам'ятати, що метою використання ТП у навчанні ТМР майбутніх учителів НМ є розвиток у них професійної театральної здатності, а формування навичок і вмінь творчого мовлення при паралельному розвитку у них перелічених вище професійно значущих здібностей. Використані нами прийоми ТП поділені на три головні групи, а саме: 1) прийоми з низьким рівнем творчості, які передбачають здійснення простих фізичних рухів; 2) прийоми з середнім рівнем творчості, які передбачають заохочення студентів до продукування прямих асоціацій; 3) прийоми з високим рівнем творчості, які активізують образне мислення.

Повний цикл запропонованого нами навчання ТМР складається з трьох таких етапів: 1) на рівні фрази, включаючи рівень ЛЮ; 2) на рівні мінімонологу; 3) на рівні монологу. На кожному етапі навчання вирішуються конкретні навчальні завдання, а також застосовуються певні спеціальні групи вправ.

На першому етапі частіше використовуються прийоми ТП першої групи, з низьким рівнем творчості, які передбачають здійснення простих фізичних рухів. Починається налаштування студентів на навчання з використанням засобів ТП. При цьому у них повинно сформуватися перше уявлення про навчання за допомогою усіх каналів відчуття і підключення почуттів, емоцій, рухів. Застосування прийомів ТП дозволить не тільки знизити рівень напруги та оптимізувати атмосферу навчання, але й допоможе студентам призвичаїтися до більш динамічної, вільної навчальної поведінки, а також сприятиме формуванню у них уміння долати психологічні бар'єри – соромливість, скованість, напруженість, розгубленість. Варто також підкреслити і особливу роль засобів ТП для налаштування студентів на позитивне емоційне сприйняття усього процесу навчання. У тому випадку, коли вибрані студенти не можуть подолати свою скованість і одразу повноцінно залучитися до процесу навчання, ми рекомендуємо надати їм можливість спокій-

но спостерігати весь навчальний процес, не напружувати їх наполегливим спонуканням до участі у навчанні. Рано чи пізно створена завдяки використанню прийомів ТП вільна й сприятлива атмосфера спільної творчості призведе до зниження напруги і усі студенти зможуть залучитися до роботи на занятті.

На цьому, першому етапі навчання використовуються групи вправ для формування фонетичних, лексичних і граматичних навичок говоріння (група вправ Г1). Доцільно використовувати такі вправи, які характеризуються короткою тривалістю, ясністю форми, наявністю жорстких інструкцій та керування діями студентів. Типи вправ, які рекомендується використовувати на цьому етапі – некомунікативні та умовно-комунікативні, рецептивно-репродуктивні та рецептивно-продуктивні. Рекомендуються вправи на психотехніку – виконання простих, життєвих дій, не навантажених творчими переживаннями (наприклад, розглядання, слухання, читання, дізнання тощо), а також вправи на тренування “темпоритму” та з імітацією інтонації. Особливу увагу варто приділяти розвитку адекватної рухової активності, за допомогою вправ з пантомімою. Крім того, доцільно використовувати вправи для розвитку мовленнєвого апарату, вміння слухати і чути, вправи для розвитку спостережливості тощо. Усі ці вправи сприяють також активізації проявлення артистизму і сміливості публічного виступу, що є важливим для майбутньої педагогічної роботи студентів. Окремо підкреслимо, що такі вправи дозволяють створити комфортну і творчу атмосферу та активізувати розвиток відчуття партнера і навичок колективної творчості на занятті. При цьому особливого значення набуває обережність, делікатність і терплячість з боку викладача, який повинен надати студентам можливість поступово підготуватися до більш складної роботи на наступних етапах.

На другому етапі навчання ТМР (на рівні мінімонологу) частіше використовуються прийоми ТП другої групи. На цьому етапі необхідно навчити студентів діяти у фіктивній реальності, чому також ефективно сприяє застосування прийомів ТП. Виконання призначених для цього етапу вправ по-

винно допомогти студентам розбудувати цілісний контекст діяльності, в межах якого вони навчатимуться ототожнювати себе як з фіктивною ситуацією, так і з фіктивною роллю. Для моделювання дій в межах виконання таких завдань необхідно створювати цільові установки, які мотивовані мовленнєвою або загальною діяльністю (наприклад, ознайомлення з різними варіантами можливої реакції на події, вираження свого ставлення до певної ситуації тощо).

На цьому, другому етапі навчання використовуються групи вправ для формування мовленнєвих навичок і вмінь створювати мінімонолог (група вправ Г2). Обов'язкові характеристики таких вправ – варіативність щодо їхньої тривалості та їх певна незавершеність (що є природною для мінімонологу). Типи вправ, які рекомендується використовувати на цьому етапі – некомунікативні та умовно-комунікативні, рецептивно-репродуктивні та рецептивно-продуктивні. Необхідно забезпечити, щоб вправи передбачали як певну сюжетність лінії, так і послідовність дій у контексті конкретної ситуації. Застосовані при цьому види вправ повинні спонукати студентів діяти органічно, імпровізуючи у відповідності до контексту. Крім того, в процесі виконання вправ на цьому етапі необхідно тренувати рухову пластику, пропонувати більше індивідуальних форм роботи. Водночас, більше уваги треба приділяти активізації взаємодії між студентами – вони вчитимуться взаємному співвіднесенню своїх дій, а також розвиватимуть у себе здатність оцінювати свої та чужі помилки.

На третьому етапі навчання ТМР (на рівні монологу, з використанням групи вправ Г3 – для формування мовленнєвих навичок і вмінь створювати монолог, і групи вправ Г4 – для вдосконалення мовленнєвих навичок і вмінь створювати монолог) частіше використовуються прийоми ТП третьої групи, з високим рівнем творчості, які активізують образне мислення. Навчання на цьому етапі передбачає, що студенти вже набули досвіду роботи з використанням прийомів ТП і здатні застосовувати їх у більш широкому творчому контексті. Використання засобів ТП на третьому етапі дозволяє посилити навчальну напругу, додати до змісту завдань нові неочікувані ситуації і збільшити творчу насиченість навчального процесу.

Особливий акцент надається імпровізації, що є найвищим проявом творчості студента в процесі створення ТМР. При цьому ефективність такої імпровізації чітко віддзеркалюється у якості її головного продукту – творчого монологу-розповіді. Імпровізація не тільки передбачає вільний політ фантазії, широку уяву тощо, але й вміле користування усіма засобами мовлення – як вербальними, так і невербальними. Саме тому імпровізація на цьому етапі повинна спиратися на досвід, набутий на попередніх етапах навчання, і передбачати вільне використання доведених до автоматизму частотних граматичних структур, засвоєних ЛО, засобів мовленнєвого етикету, правильне фонетичне оформлення мовлення, а також ефективно застосування екстралінгвістичних засобів, включаючи жести, міміку, рухи. Студентам пропонується прочитати текст-зразок ТМР, після чого вони аналізують цей текст з точки зору його мовного і мовленнєвого оформлення і творчим чином відтворюють прочитане. На завершення студенти створюють свій власний ТМР за допомогою імпровізації на задану тему. Треба окремо зауважити, що аналіз тексту-зразка з точки зору його мовного і мовленнєвого оформлення доцільно здійснювати поетапно, поступово ускладнюючи завдання. Приміром, при роботі над першим текстом-зразком варто запропонувати студентам знайти у ньому щось одне – наприклад, певні притаманні творчому мовленню стилістичні засоби; при роботі над другим текстом-зразком поставити перед студентами два завдання – знайти і стилістичні засоби, і, наприклад, притаманні творчому мовленню незакінчені речення; при роботі над третім текстом-зразком – ставляться три завдання: відшукати і стилістичні засоби, і незакінчені речення, і, наприклад, синоніми; і так далі. Таке постійне закріплення шляхом концентричного повторення пройденого матеріалу і поступове ускладнення завдання в ході аналізу тексту-зразка допоможе студентам не тільки поглибити розуміння ролі різних мовних і мовленнєвих явищ у просторі творчого мовлення і швидше при звичайтися до такої роботи над текстом, але й дозволить

їм навчитися створювати більш якісний і креативний ТМР.

Враховуючи таку тактику навчання, на цьому етапі студенти вже повинні набути здатності відтворювати задану реальність відповідними мовними, мовленнєвими та іншими засобами. У зв'язку з цим головними характеристиками вправ на цьому етапі є відсутність жорсткого керування, самостійність виконання, наявність вільного простору для творчості, а також завершеність кінцевого продукту у вигляді ТМР. Крім того, на цьому етапі вдосконалюється вміння підтримувати високий рівень логічності і послідовності усіх дій студентів протягом виконання завдання. При цьому студенти зміцнюють арсенал своїх умінь і навичок, що створює можливість для активної творчої діяльності протягом подальшого навчання і майбутньої роботи.

Описані вище три етапи навчання ТМР майбутніх учителів НМ засобами ТП – на рівні фрази, на рівні мінімонологу і на рівні монологу – складають єдиний навчальний механізм, що дозволяє ефективно досягнути поставленої мети.

Для ефективного управління процесом такого навчання необхідно застосовувати контроль як важливий інструмент в арсеналі викладача. Найефективнішим шляхом виправлення помилок у ТМР є самостійне виправлення студентом своєї помилки. Крім того, ефективним також є виправлення студентами групи помилки студента-мовця. Що стосується контролю з боку викладача, то його варто застосовувати лише тоді, коли ні сам студент, ані жоден з інших студентів не здатен виправити помилку. Разом з тим, підказування з боку викладача невербальним чином (наприклад, за допомогою жестів, міміки тощо) є високо ефективним засобом, який не тільки не заважає мовцю висловлювати свою думку, але й змушує інших студентів звернути увагу на зроблену мовцем помилку.

Таким чином, ми рекомендуємо застосовувати усі головні види контролю – з боку викладача, взаємоконтроль і самоконтроль, але особливу увагу приділяти взаємоконтролю і самоконтролю. У зв'язку з високою корисністю самоконтролю і взаємоконтролю, навіть тоді, коли вправа передбачає контроль

з боку викладача, ми наполегливо радимо, якщо можливо, замінити контроль з боку викладача такими видами контролю. У контексті нашої методики, взаємоконтроль і самоконтроль можна впроваджувати, наприклад, таким чином: створені монологи записуються (приміром, на диктофон) і цей запис аналізується студентами самостійно у позааудиторний час. При цьому можливий варіант перевірки як свого монологу, так і монологів інших студентів. Інший приклад взаємоконтролю – студенти занотують як мовні, так і змістовні помилки того, хто говорить, після чого разом обговорюють ці помилки. Ще один варіант взаємоконтролю – студенти занотують найбільш вдалі й цікаві засоби і прийоми, використані під час презентації ТМР, що потім також обговорюються і аналізуються.

Що стосується мови, якою доцільно виправляти помилки, то, незважаючи на те, що у випадку навчання німецькомовного ТМР виправлення помилок рекомендується здійснювати німецькою мовою, існують ситуації, коли допускається використання рідної або іншої ІМ: наприклад, коли важко надати чітке пояснення НМ, коли необхідно продемонструвати розходження або схожість якогось явища в НМ та іншій мові, а також коли студенту необхідно використати незнайомий мовний матеріал тощо.

Взагалі, виправлення помилок в усному мовленні є високо оперативним, комплексним процесом, яким необхідно керувати. У цьому контексті можна запропонувати такі рекомендації щодо виправлення помилок при навчанні ТМР майбутніх учителів НМ засобами ТП:

- визначати, що саме думають про помилку інші студенти;
- враховувати індивідуальні психологічні особливості кожного конкретного студента і пам'ятати про те, що виправляти кожного з них необхідно різними засобами;
- застосовувати різні засоби виправлення помилок;
- пам'ятати, що деякі помилки студент може виправити самостійно, але необхідно не забувати, що іноді самостійне виправлення помилки може завести студента у безвихідь;

- враховувати те, що деякі засоби виправлення можуть бути недостатньо зрозумілими і тому призведуть до збільшення кількості помилок у майбутньому;
- забезпечувати, щоб виправлення помилки (лексичної, граматичної, фонетичної, а також змістовної) не перешкоджало розвитку думки, яка висловлюється студентом (наприклад, використовуючи навідні запитання);
- правильно вибирати момент виправлення помилки: безпосередньо під час виконання завдання, одразу після виконання завдання, через певний час після виконання завдання.

Після виправлення помилок необхідно здійснити роботу над ними, яка дозволить запобігти помилкам у майбутньому. Ми пропонуємо такі стратегії профілактики виникнення помилок при створенні ТМР:

- викладач надає пояснення до помилки, яку студенти не в змозі пояснити самостійно;
- викладач рекомендує студентам самостійно пояснити помилку (такий підхід дозволяє студентам міцніше засвоїти потрібний матеріал);
- викладач пропонує студентам виконати певні вправи для закріплення теми, на яку була зроблена помилка (такі вправи можна виконувати як на занятті, так і вдома, і вони особливо корисні для профілактики частотних помилок);
- викладач рекомендує студентам інші засоби засвоєння матеріалу, на який була зроблена помилка (прочитати або прослухати додатковий матеріал, попрацювати зі словником тощо);
- студенти повторюють виправлений варіант, щоб його запам'ятати (під час виконання вправ не варто захоплюватися частим повторенням виправленого варіанту, оскільки це може призвести до втрати змісту висловлення);
- студенти під керівництвом викладача аналізують зроблену помилку, причини її виникнення і негативну роль у досягненні взаєморозуміння.

Ще одним важливим елементом навчання в межах запропонованої нами методики є самостійна робота студентів, включаючи виконання ними домашнього завдання. При цьому при використанні груп вправ Г1, Г2, Г3 викладач може самостійно

вирішувати, які вправи доцільно давати виконувати студентам в якості домашнього завдання. Разом з тим, при використанні групи вправ Г4 ми рекомендуємо пропонувати домашні завдання, які передбачають виконання вправ на читання, аналіз і контроль розуміння тексту-зразка, а також на створення свого власного ТМР, що потребує більш тривалого часу і вимагає більш ретельної самостійної роботи. Необхідно підкреслити, що тривалість самостійної домашньої роботи не варто жорстко регламентувати, оскільки вона залежить від потреб, здібностей і можливостей кожного окремого студента.

Рекомендована нами схема розподілу навчального часу на кожен вид аудиторної роботи базується на Модульній програмі з НМ для другого курсу факультету німецької мови КНЛУ [5]. Повний цикл навчання ТМР впроваджується в межах однієї теми за Модульною програмою. Наприклад, на тему “Reisen in den deutschsprachigen Ländern und in der Ukraine” відведено 28 годин аудиторних занять. Запропонований нами цикл навчання займає одну третину усього часу, відведеного на цю тему, тобто 9,3 години. При цьому на виконання вправ групи Г1 (перший етап навчання) рекомендовано відводити не більше 1,5 години (приблизно 14% від загального часу, відведеного на весь цикл); на виконання вправ групи Г2 (другий етап навчання) – від 2,5 до 3 годин (приблизно 29%); на виконання вправ Г3 і Г4 (третій етап навчання) – приблизно 3 години (близько 32%) та 2-2,5 години (приблизно 25%) відповідно.

Таким чином, ми представили особливості впровадження запропонованої нами методики навчання ТМР майбутніх учителів НМ засобами ТП і у вигляді відповідних методичних рекомендацій викладачі свої пропозиції щодо проведення навчання за нашою методикою. Результати цього дослідження будуть корисними при створенні інших методик навчання ІМ і розробці методичних рекомендацій для їх впровадження. Крім того, отримані результати розширюють перспективи у сфері навчання ІМ: вони слугують міцним підґрунтям для подальшого підвищення ефективності навчання творчого монологічного мовлення, а також для вдосконалення навчання інших видів мовленнєвої діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бганко О.Д. Становление профессионально значимых качеств будущего педагога средствами театральных технологий : дисс. ... канд. пед. наук : 13.00.01 / О.Д. Бганко. – Оренбург, 2000. – 188 с. 2. Булатова О.С. Использование возможностей театральной педагогики в процессе становления личности учителя : дисс. ... канд. пед. наук : 13.00.01 / О.С. - Булатова. – Тюмень, 1999. – 196 с. 3. Вэскер А.Б. Формирование эмоционально-творческих способностей будущего учителя : на основе педагогического наследия К.С.Станиславского : дисс. ... канд. пед.

наук : 13.00.01 / А.Б. Вэскер. – М., 2000. – 166 с. 4. Дубина Л.Г. Використання театральної педагогіки у підготовці майбутніх учителів початкових класів : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Л.Г. Дубина. – К., 2004. – 270 с. 5. Модульна програма з німецької мови. Професійне спрямування 6.030500 (німецька мова та література) / [Т.В. Опанасенко, М.С. Дорофєєва, М.В. Климентьєва та ін.]. – К., 2006 – 62 с. 6. Schewe M. Fremdsprache inszenieren. Zur Fundierung einer dramapädagogischen Lehr- und Lernpraxis / M. Schewe. – Oldenburg : Druck&Druck Rösemeier, 1993. – 447 S.

© М.В. Паустовська, 2010

УДК 378.147:811.133.1'36

АЛГОРИТМ ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У СТУДЕНТІВ ІІ КУРСУ ЗА ДОПОМОГОЮ НАВЧАЛЬНОЇ КОМП'ЮТЕРНОЇ ПРОГРАМИ “VIVE LE SUBJONCTIF!”

Д.А. Руснак (Чернівці)

У статті розглядається питання покрокового формування франкомовної граматичної компетенції у студентів мовних спеціальностей на прикладі ГС Subjonctif. Представлено авторську навчальну комп'ютерну програму “Vive le Subjonctif!”, описані різні алгоритми роботи студентів з програмою відповідно до їхнього когнітивного стилю навчання.

Ключові слова: граматична компетенція, ГС Subjonctif, навчальна комп'ютерна програма.

Д.А. Руснак. Алгоритм формирования грамматической компетенции у студентов II курса с помощью обучающей компьютерной программы “Vive le Subjonctif!”. В статье рассматривается пошаговое формирование франкоязычной грамматической компетенции у студентов языковых специальностей на примере ГС Subjonctif. Представлена авторская обучающая компьютерная программа, описаны разные алгоритмы работы студентов с программой в соответствии с их когнитивным стилем обучения.

Ключевые слова: грамматическая компетенция, ГС Subjonctif, обучающая компьютерная программа.

D.A. Rusnak. The algorithm of grammar competence forming in the second year's students in the computer program “Vive le Subjonctif!”. The article deals with the computer assisted step-by-step forming of grammar competence on the model of Subjunctive mood. The author computer program is presented. Different algorithm of student's work according to their cognitive style in program are described.

Key words: French grammar competence, Subjunctive mood, computer program.

Упровадження комп'ютерних технологій, зокрема використання навчальних комп'ютерних програм (НКП), відкриває нові можливості для інтенсифікації навчання ІМ студентів у вищих навчальних закладах (О.Б. Бігич, Ю.Є. Давиденко, О.Л. Цеомашко, О.А. Палій, С.В. Тітова, С.І. Шевченко та інші). Проте, проаналізувавши існуючі НКП з французької мови, зокрема з формування

граматичної компетенції, ми дійшли висновку, що їхній зміст не відповідає програмним вимогам до формування граматичної компетенції у студентів мовних спеціальностей, що зумовило потребу в створенні нами авторської НКП “Vive le Subjonctif!” [див.3].

Створена нами НКП “Vive le Subjonctif!” (автор: Д. А. Руснак; програмування: О.П. Степовен-